ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1, 10)

Περίοδος Δ΄ - Ἔτος ΙΗ΄ Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 753	Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω (Ματθ. 25,31-46) 18 Φεβρουαρίου 2001	Συντάκτης † ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Τὸ θεῖο δικαστήριο

«Τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ»
(Ματθ. 25,31)

ΗΣΗΜΕΡΙΝΗ εὐαγγελικὴ περικοπή, ποὺ ἀστράφτει καὶ βροντᾷ, μᾶς λέει, ὅτι **θὰ ἔρθῃ ὁ Χριστός**. Θὰ ἔρθῃ μὲ κάθε δόξα καὶ μεγαλοπρέπεια. Θὰ τὸν συνοδεύουν οἱ ἅγιοι ἄγγελοί. Ὅπως οἱ βασιλεῖς στὶς κοσμικὲς ἐμφανίσεις τους παρουσιάζονται μὲ στρατεύματα καὶ μὲ δόξα ἐπίγειο, ἔτσι καὶ ὁ Βασιλεὺς τῶν ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων θὰ ἔρθῃ μὲ ὅλη τὴ δόξα τῆς μεγαλοπρεπείας του. Σάλπιγξ ἀρχαγγελικὴ θὰ σαλπίσῃ καὶ θ' ἀκουστῇ σὲ κάθε γωνία τῆς γῆς, καὶ οἱ τάφοι τῶν κεκοιμημένων θὰ ἀνοιχθοῦν. Ἑκατομμύρια καὶ δισεκατομμύρια ἄνθρωποι θὰ παρουσιασθοῦν ἐνώπιον τοῦ φοβεροῦ βήματός του, γιὰ νὰ κριθοῦν.

Εἶνε παραμύθι αὐτά; Ἂν τὰ θεωρῆτε παραμύθι, διαγράψτε τὸν ἑαυτό σας ἀπὸ τὸν χριστιανισμό. Ἐὰν ὅμως εἶνε ἀλήθεια; Καὶ εἶνε ἀλήθεια! Εἶνε τόσο ἀλήθεια, ὅσο ἀλήθεια εἶνε ὅτι ὑπάρχει ἥλιος, ὅτι ὑπάρχουν ἄστρα, ὅτι ὑπάρχεις ἐσύ, ὅτι αὔριο ξημερώνει Δευτέρα, ὅτι εὑρισκόμεθα ἐδῶ καὶ ὄχι σὲ κάποια ἄλλη πόλι. Ὅπως δύο καὶ δύο κάνουν τέσσερα, ἔτσι μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ Χριστιανοῦ πρέπει νὰ ὑπάρχῃ πίστις ἀπόλυτος, ὅτι θὰ ἔρθῃ ὁ Χριστός.

Ἦρθε μιὰ φορά. Καὶ θὰ ξαναέρθῃ, γιὰ νὰ κρίνῃ ἐμένα ποὺ σᾶς μιλῶ τὴν ὥρα αὐτή, κ' ἐσᾶς ποὺ μὲ ἀκοῦτε, καὶ τὸν κόσμο ὁλόκληρο.

* * *

Θὰ ἔρθῃ ὁ Χριστός. Καὶ τί θὰ κάνῃ; **Θὰ χωρίσῃ τὸν κόσμο**. Ὁμιλεῖ μὲ ἁπλῆ γλῶσσα στὴν παραβολὴ ὁ Κύριος. Ὅπως ὁ τσοπάνος τὸ βράδι στὴ στάνη, προτοῦ νὰ βάλῃ τὰ πρόβατα μέσα στὸ μαντρί, χωρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ γίδια· ὅπως ὁ γεωργὸς στὸ ἁλώνι χωρίζει τὸ σιτάρι ἀπὸ τὸ ἄχυρο, καὶ τὸ μὲν ἄχυρο τὸ ρίχνει στὸ καμίνι, τὸ δὲ σιτάρι τὸ φυλάει στὶς ἀποθῆκες· καὶ ὅπως ὁ ψαρᾶς, ὅταν βγοῦν τὰ δίχτυα, ξεχωρίζει τὰ καλὰ ψάρια καὶ πετάει τὰ ἄχρηστα καὶ περιττά· κατὰ παρόμοιο τρόπο καὶ ὁ μέγας Ψαρᾶς καὶ ὁ μέγας Γεωργὸς καὶ ὁ μέγας Ποιμὴν τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ Χριστός, θὰ χωρίσῃ, θὰ κάνῃ χωρισμό.

Γιατί θὰ κάνῃ χωρισμό; Γιατὶ ἐδῶ εἴμεθα ἀνακατεμένοι. Εἶνε ἀνακατεμένος ὁ κόσμος. Δὲν μπορεῖς νὰ ξέρῃς, ποιὸς εἶνε ὁ ἅγιος καὶ ποιὸς ὁ ἁμαρτωλός. Ἐκεῖνος ποὺ φαίνεται ἅγιος, δὲν ἀποκλείεται μέσ' στὰ βάθη τῆς ψυχῆς του νὰ ἔχῃ τὴ διαφθορά· κ' ἐκεῖνος ποὺ φαίνεται ἁμαρτωλός, μπορεῖ νὰ εἶνε ἅγιος. Εἶνε σκοτεινὰ τὰ πράγματα ἐδῶ. Κακοῦργοι εἶνε ἐλεύθεροι, καὶ οἱ ἀθῷοι εἶνε στὶς φυλακές. Ἡ ἀνθρώπινη δικαιοσύνη εἶνε ἀραχνόπανο, ποὺ πιάνει μόνο τὰ μυιγάκια, ἐνῷ οἱ μεγάλες σφῆκες τρυποῦν τὸ ἀραχνόπανο καὶ φεύγουν· ἔτσι τὰ φτωχαδάκια εἶνε στὶς φυλακές, ἐνῷ οἱ μεγάλοι καὶ ἰσχυροὶ μένουν ἀσύλληπτοι.

Σήμερα δὲν ὑπάρχει δικαιοσύνη ἐπὶ τῆς γῆς· σκιὰ μόνο δικαιοσύνης ἔχουμε. Ὄχι διότι δὲν ὑπάρχουν δικασταί, ἀλλὰ διότι δὲν ὑπάρχουν μάρτυρες. Ἀπὸ τοὺς ἑκατὸ μάρτυρες οἱ ἐνενηνταεννέα λένε ψέματα. Παλαμίζουν τὸ Εὐαγγέλιο, καὶ ἔτσι ὁ Βαραββᾶς ἐλευθερώνεται καὶ ὁ Χριστὸς σταυρώνεται ἐκ νέου. Δὲν ὑπάρχει δικαιοσύνη. *«Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς»* (Ἡσ. 26,9).

Ἀκριβῶς λοιπὸν διότι δὲν ὑπάρχει δικαιοσύνη, καὶ οἱ κακοῦργοι περπατοῦν ἐλεύθεροι καὶ στεγάζονται στὰ μέγαρά τους καὶ ἔχουν καταθέσεις καὶ ὀργιάζουν, ἀκριβῶς γι' αὐτὸ

εἶνε ἀνάγκη, ἀφοῦ ὑπάρχει Θεός, νὰ ὁρίσῃ μιὰ μέρα κατὰ τὴν ὁποία θὰ τιμωρηθοῦν οἱ ἔνοχοι καὶ θὰ βραβευθοῦν οἱ ἀθῷοι.

Ναί, θὰ ἔρθῃ ὁ Χριστός, γιὰ νὰ κάνῃ τὸ χωρισμό. Διότι, ὅπως εἶπα, ὁ κόσμος εἶνε ἀνακατεμένος. Μέσα στὸ ἴδιο σπίτι ὁ Χριστὸς καὶ ὑμνεῖται καὶ βλασφημεῖται. Μέσα στὸ ἴδιο σπίτι ὁ ἄνδρας εἶνε ἄπιστος καὶ ἄθεος, ἡ γυναίκα εἶνε πιστὴ καὶ ἀφωσιωμένη· ὁ πατέρας πιστεύει, τὰ παιδιὰ δὲν πιστεύουν. Μέσα στὸ ἴδιο σπίτι ἁγιότης καὶ διαφθορά, φῶς καὶ σκότος. Ἀνακατεμένος ὁ κόσμος.

Πῶς θ' ἀντιμετωπίσουμε αὐτὴ τὴν κατάστασι, μὲ τὸ διαζύγιο; Ὄχι. Νὰ πᾶμε στὰ βουνὰ καὶ τὰ λαγκάδια; Ὄχι. Ἀνακατεμένοι θὰ εἴμεθα, δίκαιοι καὶ ἁμαρτωλοί, πιστοὶ καὶ ἄπιστοι, βλάσφημοι καὶ εὐλαβεῖς. Ἀλλὰ κάποτε **θὰ πέσῃ κόσκινο**, κόσκινο μεγάλο. Θὰ κοσκινιστῇ ὁ κόσμος. Καὶ κόσκινο εἶνε ἡ μέλλουσα κρίσις καὶ ἀνταπόδοσις.

Θὰ σᾶς φέρω ἄλλο ἕνα παράδειγμα. Τώρα τὸ χειμῶνα τὸ χιόνι τὰ σκεπάζει ὅλα. Σκεπάζει καὶ πρασινάδες καὶ βόθρους, καὶ λουλούδια καὶ ἀγκάθια, καὶ βουνὰ καὶ λαγκάδια· ὅλα φαίνονται ἄσπρα. Ἔτσι εἶνε καὶ ὁ κόσμος αὐτός. Ἀλλὰ ὅταν βγῇ ὁ ἥλιος, ὅταν θερμάνουν οἱ ἀκτῖνες του καὶ λειώσῃ τὸ χιόνι, τότε τὰ λουλούδια φαίνονται· καὶ ἡ κοπριά, ποὺ φαινόταν ἀπ' ἔξω καθαρά, ξεσκεπάζεται. Ἔτσι ὅταν ἔρθῃ ὁ Χριστός, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, θὰ ρίξῃ τὶς θερμαντικές του ἀκτῖνες, θὰ διαλυθοῦν τὰ χιόνια καὶ θὰ παρουσιασθῇ ὁ καθένας ὅπως εἶνε· ἡ κοπριὰ κοπριά, καὶ τὰ λουλούδια λουλούδια. Τότε θὰ λάμψῃ ἡ ἀλήθεια.

Θὰ ἔρθῃ ὁ Χριστός! Ἐγώ, ἀγαπητοί μου, **τρέμω τὴν κόλασι**. Ἐσεῖς θὰ εἴσθε δίκαιοι καὶ δὲν φοβᾶστε. Ἐγὼ εἶμαι ἁμαρτωλός, καὶ γι' αὐτὸ δὲν θὰ ἤθελα νὰ ὑπάρχῃ κόλασι. Ὑπάρχει ὅμως. Ὅπως εἶνε βέβαιο ὅτι ὑπάρχει σκοτάδι, ἔτσι ὑπάρχει καὶ κόλασι. Ὦ ἀδελφοί μου, δὲν τρέμετε;

—Καὶ **πότε θὰ γίνῃ** ἡ μέλλουσα κρίσις;

Πότε θὰ γίνῃ; Ἐμένα ρωτᾶτε; Μόνο οἱ χιλιασταὶ ὁρίζουν κάθε φορὰ ἡμερομηνίες. Πέντε φορὲς ἔχουν ὁρίσει μέχρι τώρα τὸ μέρος τὸ μῆνα καὶ τὴν ὥρα ποὺ θὰ ἔρθῃ ὁ Χριστός, καὶ πέντε φορὲς διαψεύσθηκαν. Ἡ ἡμέρα τῆς δευτέρας παρουσίας εἶνε **ἄγνωστη**, ὅπως ἄγνωστη εἶνε καὶ ἡ ὥρα ποὺ θὰ πεθάνουμε. Ὅπως ὁ κλέφτης δὲν ὁρίζει ἡμέρα καὶ ὥρα ποὺ θὰ μπῇ στὸ ξένο σπίτι, κατὰ παρόμοιο τρόπο, «*ὡς κλέπτης ἐν νυκτί*» (Α΄ Θεσ. 5,2), θὰ ἔρθῃ ὁ Κύριος καὶ θὰ κρίνῃ τὴν οἰκουμένη.

* * *

Ἀγαπητοί μου! Ἐὰν ὑποθέσουμε, ὅτι σὰ καλοῦν νὰ δικασθῆτε, κι ἀπὸ τὴ δίκη αὐτὴ ἐξαρτῶνται ὕψιστα συμφέροντά σας, ἡ ζωὴ ἢ ὁ θάνατός σας, τί θὰ κάνετε; **Θὰ μείνετε ἀδιάφοροι;** Ποτέ. Θὰ προετοιμασθῆτε. Θὰ φροντίσετε νὰ βρῆτε τὸν καλύτερο δικηγόρο, θὰ τὸν πληρώσετε ἀκριβὰ γιὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ὑπόθεσί σας, θὰ βρῆτε καὶ μάρτυρες ὑπερασπίσεως.

Σήμερα λοιπὸν μᾶς στέλνει κλῆσι γιὰ δικαστήριο ὁ Χριστός. Πολλὲς φορὲς μᾶς τὴν ἔστειλε. Τόσες, ὅσα εἶνε καὶ τὰ χρόνια τῆς ζωῆς μας. Καὶ μᾶς λέει· Θὰ ἔρθῃ μέρα ποὺ θὰ δικασθῆτε, καὶ θὰ σᾶς δικάσῃ ὁ Ἐσταυρωμένος... Ἐμεῖς ὅμως ἀδιαφοροῦμε. Ἂς φροντίσουμε λοιπὸν ἀπὸ τώρα νὰ βροῦμε δικηγόρο. Ὄχι δικηγόρο τῆς γῆς. Νὰ βροῦμε μάρτυρες ὑπερασπίσεως γιὰ τὴν φοβερὰ ἡμέρα τῆς δίκης. Καὶ **μάρτυρες ὑπερασπίσεως**, ἀγαπητοί μου, εἶνε τὰ καλὰ ἔργα.

Ποιά εἶνε τὰ καλὰ ἔργα; Μᾶς τὰ εἶπε ὁ Κύριος. Ἐκείνη τὴν ἡμέρα θὰ δικάσῃ μὲ βάσι μία μόνο ἐντολή, τὴν κορυφαία **ἐντολὴ τῆς ἀγάπης**, ἡ ὁποία περιλαμβάνει ὅλες τὶς ἄλλες ἐντολές, μικρὲς καὶ μεγάλες. Θὰ πῇ· «Πείνασα καὶ μοῦ δώσατε νὰ φάω, δίψασα καὶ μοῦ δώσατε νὰ πιῶ, στὴ φυλακὴ ἤμουν καὶ μὲ ἐπισκεφθήκατε, γυμνὸς ἤμουν καὶ μὲ ντύσατε, ἄρρωστος ἤμουν καὶ ἤρθατε νὰ μὲ δῆτε» (Ματθ. 25,35-36). Αὐτὰ θὰ πῇ ὁ Κύριος.

Λοιπόν, ἂς ποῦμε κ' ἐμεῖς σήμερα μέσα ἀπὸ τὴν ψυχή μας ἕνα ἡρωϊκὸ **ἄλτ!** στὴν ἁμαρτία. Ἄλτ στὴν πορνεία, ἄλτ στὴ μοιχεία, ἄλτ στὴ βλασφημία, ἄλτ σὲ κάθε κακό. Καὶ μὲ τὰ ὅπλα τῆς πίστεως καὶ τῆς προσευχῆς νὰ προσπαθήσουμε ἀπ' ἐδῶ κ' ἐμπρὸς νὰ κάνουμε τὸ καλὸ καὶ μόνο τὸ καλό. Διότι μόνο τὰ καλὰ ἔργα θὰ εἶνε οἱ μάρτυρες ὑπερασπίσεως κατὰ τὴν φοβερὰ ἐκείνη ἡμέρα τῆς κρίσεως.

Εὔχομαι, ἀδελφοί μου, οὔτε μικρὸ παιδί, οὔτε ἀσπρομάλλης γέρος, οὔτε ἀγράμματος, οὔτε ἐπιστήμων, κανεὶς ἀπὸ σᾶς νὰ μὴν ἀκούσῃ τὴν φοβερὰ φωνὴ τοῦ δικαίου Κριτοῦ «*Πορεύεσθε ἀπὸ ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ*» (ἔ.ἀ. 25,41). Ἀλλὰ ὅλοι μας, διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, νὰ ἀκούσουμε τὴν γλυκυτάτη φωνή του νὰ μᾶς καλῇ· «*Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου*» (ἔ.ἀ. 25,34). Ἀμήν.

† ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

Ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία. Πρώτη ἐκφώνησις: ναὸς Ἁγίας Παρασκευῆς πόλεως Φλωρίνης 13-2-1977. Καταγραφὴ καὶ συντμήσεις 18-2-2001.